

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Uhlířové a soudců JUDr. Vladislavy Riegrové Ph.D. a JUDr. Stanislava Bernarda ve věci

navrhovatelky: **Ing. E. G.**, narozená xxx
bytem xxx xxx, xxx xxx
zastoupená advokátem JUDr. Ladislavem Koženým
sídlem Sladkovského 13, 280 02 Kolín

za

účasti: **Bxxx xxx xxx xxx v likvidaci**, IČO xxx
sídlem xxx xxx, xxx xxx
zastoupené advokátem JUDr. Michalem Filipem
sídlem Arbesovo náměstí 257/7, 150 00 Praha 5 - Smíchov

o určení neplatnosti usnesení členské schůze účastníka z 12. prosince 2016, **o odvolání navrhovatelky a účastníka** proti usnesení Městského soudu v Praze č. j. 73 Cm 35/2017-56 ze dne 7. června 2018,

takto:

- I. Usnesení Městského soudu v Praze č. j. 73 Cm 35/2017-56 ze dne 7. června 2018 se ve výroku I. v rozsahu, jímž byl zamítnut návrh na určení, že je neplatné usnesení členské schůze účastníka přijaté na zasedání konaném 12. prosince 2016 pod body 2 až 4, potvrzuje a výroku II. se mění tak, že se návrh zamítá.
- II. Navrhovatelka je povinna nahradit účastníkovi náklady řízení před soudy obou stupňů ve výši Kč 30 798,-, a to do tří dnů od právní moci usnesení k rukám zástupce účastníka.

Odůvodnění:

1. Výše uvedeným usnesením soud prvního stupně (dále jen soud) rozhodl, že se zamítá návrh na určení, že je neplatné usnesení členské schůze účastníka přijaté na zasedání konaném 12. prosince 2016 pod body 1 až 4 (výrok I.), že se určuje, že usnesení členské schůze účastníka, přijaté na zasedání konaném 12. prosince 2016 pod bodem 5 je neplatné (výrok II.) a navrhovatelka je povinna naradit účastníkovi náklady řízení. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že navrhovatelka se domáhala, aby soud určil, že usnesení členské schůze účastníka ze dne 12. 12. 2016 je neplatné, s tím, že jím bylo rozhodnuto o usnášenischopnosti (bod 1), o obsazení orgánů členské schůze (bod 2), o schválení nových stanov účastníka (bod 3), o schválení účetní závěrky účastníka za rok 2015 (bod 4), o pravidlech o stanovení nájemného za užívání družstevního bytu (bod 5), že důvod neplatnosti je v tom, že presenční listina připojená k zápisu není pravdivá, že nebyla doložena účast některých členů, že zasedání se účastnily i osoby, které nebyly ke dni jeho konání členy účastníka poklesem jejich majetkové účasti po převodu bytu do jejich vlastnictví, že členové účastníka neměli před konáním zasedání k dispozici návrh nových stanov, že zápis ze zasedání neobsahuje vznesené námítky členů a přijatá usnesení, že se před hlasováním o nových stanovách nekonala diskuze a představenstvo účastníka nebylo oprávněno svolat zasedání členské schůze, když toto oprávnění přešlo po vstupu účastníka do likvidace na likvidátora. Co se týče usnesení, kterým bylo rozhodnuto o schválení nových stanov, důvod neplatnosti spočívá v tom, že některá ustanovení jsou v rozporu se zákonem, dosavadními stanovami a dobrými mravy, když neobsahují původní účel vzniku

účastníka, ty části, které se týkají nájemních vztahů, nebyly přijaty všemi členy, vymezení působnosti členské schůze je v rozporu se zákonem, stanovami a dobrými mravy, nová výše členského vztahu je v rozporu s rozvahou účastníka, obsahují zmatečné vymezení orgánu účastníka, obsahují zmatečné vymezení zdrojů fondů. Co se týče usnesení, kterým bylo rozhodnuto o schválení účetní závěrky, spatřuje důvod neplatnosti napadených usnesení ve skutečnosti, že závěrka neobsahuje uvedení toho, kdo ji zpracoval, že v ní není uvedeno, jak bude vyrovnána ztráta a že jsou v ní některé položky nesprávně zaúčtovány. Účastník uvedl, že zasedání bylo svoláno likvidátorem, že účast členů na zasedání byla řádně doložena, což osvědčil i přítomný notář, že členská schůze byla usnášeníschopná, že u žádného člena nedošlo k poklesu jeho majetkové účasti v účastníkovi, že všichni členové měli ještě před zahájením zasedání k dispozici všechny podklady, zejména pak navrhovatelka, přičemž ze zápisu se podává, že navrhovatelka měla možnost se s podklady před zasedáním seznámit, že nové stanovy se netýkají nájemních vztahů členů účastníka a že účetnictví účastníka obsahovalo pouze jednu účetní chybu, která však nepředstavuje rozpor se zákonem a která byla následně zhojena, že pokud se ve stanovách hovoří o fondu oprav, jde o souhrn konkrétních příjmů účastníka, že zápis ze zasedání věrně zachycuje průběh zasedání členské schůze, že ihned po skončení zasedání byl dán navrhovatelce prostor ke kontrole zápisu, že navrhovatelka požádala o doplnění svých připomínek a vyjádření, a že zřejmě proto měla navrhovatelka k dispozici zápis ještě nepodepsaný.

2. Soud konstatoval, že na základě shodných tvrzení stran a provedených důkazů mj. zjistil, že účastník vznikl v roce 2000 a v roce 2015 vstoupil do likvidace, že navrhovatelka je členkou účastníka a že 12. 12. 2016 se konalo zasedání členské schůze, které bylo svoláno představenstvem účastníka, a to pozvánkou z 3. 11. 2016, že přílohou pozvánky byl návrh nových stanov a že členové byli pozvánkou upozorněni na možnost a způsob seznámení se s podklady, které nejsou k pozvánce přiloženy, že pořad jednání tohoto zasedání členské schůze sestával ze čtyř bodů, a to kontrola usnášení schopnosti a obsazení orgánů členské schůze, schválení nových stanov účastníka, schválení účetní závěrky účastníka za rok 2015 a schválení pravidel o stanovení nájemného za užívání družstevního bytu, že zasedání členské schůze bylo usnášeníschopné, když se jej účastnilo 20 členů z celkového počtu 21 a když od projednávání schválení nových stanov byla účast 100%, že 5 členů bylo zastoupeno na základě plné moci a že všechna usnesení byla přijata poměrem 18 hlasů pro (resp. 17 hlasů pro u hlasování před příchodem později přichozícího člena) a 3 hlasů proti. Dále konstatoval, že dospěl k závěru, že navrhovatelce právo domáhat se určení neplatnosti svědčí, neboť je členkou účastníka a u soudu návrh uplatnila včas podle § 663 odst. 1 zák. o obch. korp.
3. Dále konstatoval, že co se týče části návrhu, ve které se navrhovatelka domáhá určení neplatnosti usnesení přijatým pod bodem 1., soud dospěl k závěru, že v rámci tohoto bodu jednání nebylo žádné usnesení členskou schůzí přijato, když se prováděla pouze kontrola usnášeníschopnosti, proto návrh v této části zamítl.
4. Soud konstatoval, že nejdříve se zabýval skutečnostmi, které směřovaly vůči všem napadeným usnesením. Co se týče nepravdivosti presenční listiny, soud neshledal její neplatnost, když presenční listina dokládá, kdo byl na zasedání členské schůze přítomen, přičemž u zastoupených členů byla doložena plná moc. Právní úprava platná v době konání zasedání neomezovala možnost člena nechat se zastoupit na zasedání členské schůze družstva. Pokud navrhovatelka zpochybňuje pravost podpisu paní B., toto tvrzení navrhovatelka neprokázala. Soud se neztotožnil ani s tvrzením navrhovatelky, že členské schůze se řádně neúčastnili manželé H., C., N., R. a N., když by byl na zasedání přítomen jen jeden z manželů, když účast na zasedání členské schůze představuje běžnou záležitost, k níž není vyžadováno společné jednání obou manželů. Neztotožnil se ani s tvrzením navrhovatelky, že některým osobám zaniklo jejich členství v účastníkovi, jakmile poklesla jejich majetková účast v účastníkovi, když taková skutečnost není podle stanov skutečností, se kterou by byl spojen zánik členství. Ani námitku absence podkladů k zasedání soud neshledal důvodnou, přičemž konstatoval, že právní úprava platná v době svolání zasedání členské schůze nepředepisuje povinnost připojit všechny podklady k pozvánce, podle § 636 odst. 2 písm. e) zák. o obch. korp.

postačí, pokud je v pozvánce uvedeno místo, kde se členové mohou s podklady seznámit, což bylo naplněno. K námitce neúplnosti a zmatečnosti zápisu soud uvedl, že vzhledem k tomu, že nebylo zjištěno, v čem konkrétně navrhovatelka neúplnost a zmatečnost spatřuje, tedy není tato důvodná. Soud poznamenal, že zápis nemá zachycovat každé slovo, postačí, obsahuje-li podstatné shrnutí a obsah toho, co zaznělo na jednání. Soud se neztotožnil ani s tvrzením navrhovatelky, že u jednotlivých bodů není uveden počet přítomných členů účastníka, že v něm nejsou uvedeny návrhy usnesení a znění přijatého usnesení a že u jednotlivých hlasování není uvedeno, že někteří členové hlasovali i za zastoupené členy. Konstatoval, že pokud se týká počtu přítomných členů účastníka, je tato informace uvedena v úvodu zápisu pro všechna hlasování, rovněž je uvedeno, jaké návrhy usnesení byly projednávány a jaký byl výsledek. Pokud jde o námitku svolání zasedání členské schůze k tomu neoprávněnou osobou, soud ji neshledal důvodnou, když se neztotožnil s tvrzením, že v době, kdy je účastník v likvidaci, je ke svolání zasedání oprávněn pouze likvidátor. Podle § 193 obč. zák. sice platí, že na likvidátora přechází působnost statutárního orgánu, tedy v posuzovaném případě působnost představenstva, současně však platí, že tato působnost na něj přechází pouze v omezeném rozsahu, a to v rozsahu nezbytném k provedení likvidace. Pokud se zabýval důvody neplatnosti usnesení o přijetí nových stanov a usnesení o schválení účetní závěrky, dospěl k závěru, že ustanovení nových stanov není v rozporu se zákonem, stanovami nebo dobrými mravy. Pokud jde o změnu účelu účastníka, uvedl, že platná právní úprava umožňuje změnu účelu existence právnické osoby a že se tedy nejedná o protiprávní změnu. Pokud jde o schválení části stanov, které upravují nájem družstevních bytů, soud uzavřel, že se jedná o první stanovy přijaté podle platné právní úpravy, pročez se na jejich přijetí nevztahuje požadavek obsažený v § 731 odst. 2 zák. o obch. korp. Pokud jde o vymezení působnosti členské schůze, soud uzavřel, že podle § 656 písm. t) zák. o obch. korp. platná právní úprava umožňuje rozšíření působnosti členské schůze stanovami nad rámec působnosti, jak je vymezena zákonem, že členská schůze je nevyšší orgán účastníka a není nic nemravného na tom, aby o záležitostech, které se týkají převodu jednotek na členy, rozhodovali členové prostřednictvím členské schůze. Pokud jde o stanovení nové výše základního členského vkladu, soud uzavřel, že jeho stanovení není v rozporu ani se zákonem, ani se stanovami, ani s dobrými mravy, že tvrzený rozpor s rozvahou nezakládá rozpor se zákonem. Soud se neztotožnil ani s tvrzením, že ve stanovách je zmatečně vymezen okruh orgánů účastníka. Podle § 726 odst. 2 zák. o obch. korp. platí, že kontrolní komise se nezřizuje v družstvu majícím méně než 50 členů. Jestliže stanovy účastníka nezřídily kontrolní komisi s odůvodněním, že účastník má méně než 50 členů, jde o postup, který je v souladu s § 726 odst. 2 zák. o obch. korp. Připomněl, že možnost nezřídit kontrolní komisi a možnost nahradit představenstvo předsedou, existují vedle sebe. Též se soud neztotožnil ani s tvrzením navrhovatelky, že stanovy jsou zmatečné co do uvedení zdrojů fondů. Konstatoval, že pojem fond není ve stanovách použit v účetním smyslu, je stanovami dostatečně vymezen vlastní definicí, aby bylo zřejmé, co se jím myslí. Soud neshledal ani, že by účetní závěrka účastníka za rok 2015 byla v rozporu se zákonem, stanovami nebo dobrými mravy, když účetní závěrka obsahuje všechny náležitosti, jaké jsou na účetní závěrku vyžadovány v § 18 zák. o úč. A neexistenci rozporu se stanovami a s dobrými mravy soud dovodil již ze skutečnosti, že ani navrhovatelka neuvedla, v čem konkrétně by tato účetní závěrka měla být v rozporu se stanovami nebo s dobrými mravy.

5. Dále soud v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že se zabýval tím, zda bylo usnesení o přijetí pravidel pro stanovení nájemného přijato v souladu se zákonem. Dospěl k tomu, že vzhledem k tomu, že se o tomto usnesení hlasovalo již za platnosti nových stanov, neboť nové stanovy začaly platit okamžikem jejich přijetí, když v usnesení o jejich přijetí nebylo obsaženo, že by jejich platnost nastala k pozdějšímu okamžiku, vztahuje se na toto usnesení požadavek souhlasu všech členů uvedený v § 731 odst. 2 zák. o obch. korp. a vzhledem k tomu, že bylo zjištěno, že toto usnesení nebylo přijato všemi členy, soud uzavřel, že toto usnesení je v rozporu se zákonem.

6. Soud proto návrh na určení, že usnesení členské schůze účastníka přijatá na zasedání konaném 12. prosince 2016 pod body 1 až 4 je neplatné, zamítl, a návrhu, že je neplatné usnesení členské schůze účastníka, přijaté na zasedání konaném 12. prosince 2016 pod bodem 5, vyhověl.
7. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 142 odst. 2 o. s. ř. s tím, že účastník měl úspěch v 80 % předmětu řízení, proto mu přiznal 60 % nákladů řízení.
8. Proti výroku I. uvedeného rozhodnutí, v rozsahu zamítnutí návrhu, jímž by bylo určeno, že je neplatné usnesení členské schůze účastníka přijaté na zasedání konaném 12. prosince 2016 pod body 2 až 4, se navrhovatelka odvolala. Uvedla zejména, že soud neprovedl všechny jí navržené důkazy. Uvedla též, že se neztotožňuje se závěry soudu, co se týče usnesení přijatého na členské schůzi pod body 2 až 4, které soud vedly k zamítnutí návrhu proto, že návrh je nedůvodný. Na podporu svého postoje znovu zopakovala skutečnosti, pro které má za to, že návrh je důvodný v celém rozsahu a které již uvedla v průběhu řízení před soudem prvního stupně. Navrhla, aby odvolací soud rozhodnutí v napadeném rozsahu zrušil a věc vrátil soudu k dalšímu řízení nebo změnil a vyhověl návrhu na určení, že usnesení členské schůze účastníka přijatá na zasedání konaném 12. 12. 2016 bod body 2 až 4 jsou neplatná.
9. Proti výroku II. uvedeného rozhodnutí, v rozsahu, jímž bylo určeno, že je neplatné usnesení členské schůze účastníka přijaté na zasedání konaném 12. 12. 2016 pod bodem 5, se účastník odvolal. Uvedl zejména, že názor soudu, že je část usnesení neplatná, je nesprávný. Konstatoval, že ust. § 731 odst. 1 zák. č. 90/2012 Sb., o obch. korporacích (dále též ZOK) se vztahuje na náležitosti stanov, když uvádí, že stanovy musejí obsahovat podrobnější úpravu práv a povinností člena bytového družstva spojených s právem na uzavření smlouvy o nájmu družstevního bytu a práv a povinností člena bytového družstva spojených s užíváním družstevního bytu. Tato práva a povinnosti se stávají dnem jejich vzniku právy a povinnostmi člena plynoucími z členství v bytovém družstvu. Tento zákonný požadavek se odrazil v čl. 24 a zejména v čl. 25 nově přijímaných stanov, kde jsou tyto požadované náležitosti obsaženy. Usnesení členské schůze účastníka přijaté na zasedání konaném 12. prosince 2016 pod bodem 5 nepředstavovalo změnu úpravy náležitostí stanov, jak o tom hovoří ust. § 731 odst. 2 ZOK, nýbrž se jednalo o rozhodování o vnitřním předpisu účastníka, který konkretizoval obsah článku 25 nově přijatých stanov. Při schvalování předmětného bodu 5 členové družstva nerozhodovali o změně náležitostí stanov, stanovy zůstaly tímto hlasováním nedotčeny, žádný jejich článek tímto rozhodnutím nedoznal změny. Hlasování o bodu 5 nepředstavovalo postup dle § 731 odst. 2 ZOK, nýbrž šlo o rozhodnutí, které mohlo být dle stanov přijato prostou většinou. Na hlasování k bodu 5 nelze aplikovat požadavek souhlasu všech členů družstva a tento požadavek pro dané rozhodování nevyplývá ani ze stanov samotných.
10. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 212 a násl. o. s. ř. a dospěl k tomu, že odvolání navrhovatelky je nedůvodné a odvolání účastníka je důvodné.
11. Ze spisu odvolací soud zjistil, že navrhovatelka se domáhala určení, že usnesení členské schůze účastníka ze dne 12. 12. 2016 je neplatné, přičemž usnesením bylo rozhodnuto o usnášedischopnosti (bod 1), o obsazení orgánů členské schůze (bod 2), o schválení nových stanov účastníka (bod 3), o schválení účetní závěrky účastníka za rok 2015 (bod 4), o pravidlech o stanovení nájemného za užívání družstevního bytu (bod 5) s tím, že důvod neplatnosti je v tom, že nebyla doložena účast některých členů, že zasedání se účastnily i osoby, které nebyly ke dni jeho konání členy účastníka, že členové účastníka neměli před konáním zasedání k dispozici návrh nových stanov, že zápis ze zasedání neobsahuje vznesené námítky členů a přijatá usnesení, že se před hlasováním o nových stanovách diskuze nekonala a představenstvo účastníka nebylo oprávněno svolat zasedání členské schůze a co se týče usnesení, kterým bylo rozhodnuto o schválení nových stanov, důvod neplatnosti spočívá v tom, že neobsahují původní účel vzniku účastníka, že ty části, které se týkají nájemních vztahů, nebyly přijaty všemi členy, že vymezení působnosti členské schůze je v rozporu se zákonem, stanovami a dobrými mravy, že nová výše členského vztahu je v rozporu s rozvahou účastníka, že obsahují zmatečné vymezení orgánu

účastníka, že obsahují zmatečné vymezení zdrojů fondů a co se týče usnesení, kterým bylo rozhodnuto o schválení účetní závěrky, spatřuje důvod neplatnosti napadených usnesení ve skutečnosti, že závěrka neobsahuje uvedení toho, kdo ji zpracoval, že v ní není uvedeno, jak bude vyrovnána ztráta a že jsou v ní některé položky nesprávně zaúčtovány. Účastník uvedl, že zasedání bylo svoláno likvidátorem, že účast členů na zasedání byla řádně doložena, že členská schůze byla usnášeníschopná, že hlasovali jen členové, že navrhovatelka měla před zahájením zasedání k dispozici všechny podklady, že navrhovatelka měla možnost se s podklady před zasedáním seznámit, že nové stanovy se netýkají nájemních vztahů členů účastníka a že účetnictví účastníka obsahovalo pouze jednu účetní chybu, která však nepředstavuje rozpor se zákonem a která byla následně zhojena, že pokud se ve stanovách hovoří o fondu oprav, jde o souhrn příjmů účastníka, že zápis zachycuje průběh schůze. Soud zejména zjistil, že účastník v roce 2015 vstoupil do likvidace, že navrhovatelka je členkou účastníka a že 12. 12. 2016 se konalo zasedání členské schůze, které bylo svoláno představenstvem účastníka, a to pozvánkou z 3. 11. 2016, že přílohou pozvánky byl návrh nových stanov a že členové byli pozvánkou s programem schůze upozorněni na možnost a způsob seznámení se s podklady, které nejsou k pozvánce přiloženy, že členské schůze se zúčastnilo 20 členů z celkového počtu 21 a od projednávání schválení nových stanov byla účast 100%, že 5 členů bylo zastoupeno na základě plných mocí a že všechna usnesení, která byla na pořadu jednání, byla přijata poměrem 18 hlasů pro (resp. 17 hlasů pro u hlasování před příchodem později příchozího člena) a 3 hlasů proti.

12. Soud dospěl mj. k závěru, že navrhovatelce právo domáhat se určení neplatnosti svědčí a že návrh uplatnila včas.
13. Co se týče části návrhu, ve které se navrhovatelka domáhá určení neplatnosti předmětného usnesení přijatého pod bodem 1., soud dovodil, že pod bodem 1. usnesení nebylo žádné usnesení členskou schůzí přijato, a proto v této části návrh zamítl.
14. Co se týče části návrhu, jímž se navrhovatelka domáhala vyslovení neplatnosti usnesení členské schůze účastníka přijatého na zasedání konaném 12. 12. 2016 pod body 2 až 4, soud dospěl k závěru, že skutečnosti uvedené navrhovatelkou, nejsou skutečnostmi, pro které by bylo třeba vyslovit neplatnost, a to s výše uvedeným odůvodněním. Co se týče zbylé části návrhu, jímž se navrhovatelka domáhala vyslovení neplatnosti usnesení členské schůze účastníka přijatého na zasedání konaném 12. 12. 2016 pod bodem 5, soud dospěl k závěru, že návrh je důvodný, a to s výše uvedeným odůvodněním. Soud proto návrh na určení, že usnesení členské schůze účastníka přijatá na zasedání konaném 12. 12. 2016 pod body 1 až 4 je neplatné, zamítl, a návrhu, že je neplatné usnesení členské schůze účastníka, přijaté na zasedání konaném 12. 12. 2016 pod bodem 5, vyhověl.
15. Odvolací soud se ztotožnil se všemi zjištěními soudu, ke kterým dospěl po dostatečném dokazování. Soud zjistil skutkový stav věci v potřebném rozsahu. Je třeba konstatovat, že soud rozhodne sám, které z navržených důkazů provede a které nikoli, provede pouze ty důkazy, které slouží ke zjištění skutkového stavu věci. Co se týče zjištění soudu, odvolací soud pro stručnost plně odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť jsou správná.
16. Odvolací soud konstatoval dále, že soud správně dovodil, že navrhovatelka má právo domáhat se určení neplatnosti a že návrh uplatnila včas, přičemž soud svůj závěr správně odůvodnil.
17. Odvolací soud se ztotožnil i se závěrem soudu, že návrh na určení, že usnesení členské schůze účastníka přijatá na zasedání konaném 12. 12. 2016 pod body 2 až 4 je neplatné, není v tomto rozsahu důvodný. Co se týče důvodů vedoucích k uvedenému závěru, odvolací soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť se s ním ztotožnil.
18. Odvolací soud se však neztotožnil se závěrem soudu, že je třeba návrhu na určení, že usnesení členské schůze účastníka přijaté na zasedání konaném 12. 12. 2016 pod bodem 5 je neplatné, vyhovět a vyslovit jeho neplatnost. Odvolací soud se neztotožnil s tím, že o usnesení o přijetí

pravidel pro stanovení nájemného přijatého pod bodem 5 napadeného usnesení bylo třeba hlasovat podle pravidel stanovených v nových stanovách, a to stanovách, které byly přijaty na předmětné členské schůzi. Odvolací soud dospěl k rozdílnému závěru, a to závěru, že předmětná členská schůze byla svolána za účinnosti starých stanov a že i při hlasování na této členské schůzi o jednotlivých bodech usnesení bylo třeba postupovat podle těchto dosavadních stanov. Vzhledem k tomu, že pro přijetí usnesení v bodu 5 nebylo podle dosavadních pravidel potřeba souhlasu všech členů družstva a vzhledem k tomu, že bylo zjištěno, že toto usnesení bylo přijato potřebným počtem členů družstva dle stanov i platné právní úpravy, odvolací soud uzavřel, že není dán důvod pro vyslovení neplatnosti usnesení členské schůze účastníka přijaté na zasedání konaném 12. 12. 2016 pod bodem 5.

19. Za uvedené situace, kdy je rozhodnutí v rozsahu, jímž soud zamítl návrh na určení, že usnesení členské schůze účastníka přijaté na zasedání konaném 12. 12. 2016 pod body 2 až 4 je neplatné, správné, odvolací soud je podle § 219 o. s. ř. potvrdil a kdy je třeba návrh, že je neplatné usnesení členské schůze účastníka přijaté na zasedání konaném 12. 12. 2016 pod bodem 5, též zamítnout, odvolací soud rozhodnutí v tomto rozsahu podle § 220 o. s. ř. změnil a návrh zamítl.
20. O nákladech řízení před soudy obou stupňů rozhodl odvolací soud podle § 142 odst. 1 a § 224 odst. 1 o. s. ř. tak, že úspěšnému účastníkovi přiznal náhradu těchto nákladů řízení. Zástupce účastníka vykonal před soudem prvního stupně 5 úkonů právní služby, a to převzetí věci, vyjádření k návrhu, 3 x účast na jednání soudu a před soudem odvolacím 2 úkony právní služby, a to odvolání a účast na jednání soudu, přičemž mu náleží odměna za 7 úkonů právní služby ve výši 7 x 3 100 Kč, dále 7 režijních paušálů po 300 Kč, náklady za vynaložený poplatek za odvolání 2 000 Kč a DPH ve výši 4 998 Kč, celkem tedy 30 798 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je dovolání přípustné, jestliže na základě dovolání podaného do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak (§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o. s. ř.).

Nebude-li povinnost uložená tímto rozhodnutím splněna dobrovolně, může se oprávněný domáhat výkonu rozhodnutí.

Praha 9. dubna 2019

JUDr. Milada Uhlířová v.r.
předsedkyně senátu